

EEN TWEEDE LANDSLAK VAN ROTTUMEROOG

Nadat dr. W. Vervoort op 2 september 1964 Deroceras reticulatum (Müll.) op Rottumeroog verzamelde en daarvan melding werd gemaakt door dr. v. Regteren Altena in een notitie voor het Correspondentieblad bracht de heer S. Braaksma (Staatsbos-beheer) mij één levende en drie lege huisjes van Cepaea nemoralis (L) door hem op 2 oktober 1965 op Rottumeroog verzameld. Het levende exemplaar is geel met bandformule 1.2.3.4.5.; een leeg huis behoort tot dezelfde vorm; een tweede huisje is eveneens geel, doch heeft bandformule 1.2.3. 4.5.; het derde huisje is rose en zonder banden. Alle huisjes hebben een donkerbruine mondrand en zijn volwassen. Afmetingen resp. L. 18.1, B 21.2; L. 19.4, B 21.8, L. 20.1, B. 23, L. 19.8 x 23.

De heer Braaksma tekent hierbij aan (op 7 oktober 1965): "Volgens mijn dagboekgegevens zag ik in augustus 1962 voor het eerst een exemplaar van Cepaea nemoralis op Rottumeroog. In augustus 1964 was de soort mogelijk wat talrijker geworden. Ik noteerde toen "enkele exemplaren". Nu in 1965 waren er wellicht wéér meer. Er werden echter door doortrekkende zanglijsters verscheidene exemplaren stuk gepikt, zoals ik vorige week kon constateren. De slakken zijn hoogstwaarschijnlijk aangevoerd met takrijshout, dat voor de aanplant van stuifschermen wordt gebruikt."

L. Butot.